

Lag om foder och animaliska biprodukter;

utfärdad den 8 juni 2006.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

Lagens syfte och tillämpningsområde

1 § Denna lag syftar till att säkerställa en hög skyddsnivå för djurs och människors hälsa när det gäller foder och animaliska biprodukter.

¹ Prop. 2005/06:128, bet. 2005/06:MJU23, rskr. 2005/06:357.

² Jfr rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser (EGT L 270, 14.12.1970, s. 1, svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 118, Celex 31970L0524), senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 1800/2004 (EUT L 317, 16.10.2004, s. 37, Celex 32004R1800), kommissionens första direktiv 71/250/EEG av den 15 juni 1971 om gemenskapsmetoder för analys vid den officiella foderkontrollen (EGT L 155, 12.7.1971, s. 13, svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 213, Celex 31971L0250), senast ändrat genom kommissionens direktiv 2005/6/EG (EUT L 24, 27.1.2005, s. 33, Celex 32005L0006), kommissionens andra direktiv 71/393/EEG av den 18 november 1971 om gemenskapsmetoder för analys vid den officiella foderkontrollen (EGT L 279, 20.12.1971, s. 7, svensk specialutgåva, område 3, volym 4, s. 49, Celex 31971L0393), senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/64/EG (EGT L 257, 19.9.1998, s. 14, Celex 31998L0064), kommissionens tredje direktiv 72/199/EEG av den 27 april 1972 om gemenskapsmetoder för analys vid den officiella foderkontrollen (EGT L 123, 29.5.1972, s. 6, svensk specialutgåva, område 3, volym 4, s. 184, Celex 31972L0199), senast ändrat genom kommissionens direktiv 1999/79/EG (EGT L 209, 7.8.1999, s. 23, Celex 31999L0079), kommissionens fjärde direktiv 73/46/EEG av den 5 december 1972 om gemenskapsmetoder för analys vid den officiella foderkontrollen (EGT L 83, 30.3.1973, s. 21, svensk specialutgåva, område 3, volym 5, s. 115, Celex 31973L0046), senast ändrat genom kommissionens direktiv 1999/27/EG (EGT L 118, 6.5.1999, s. 36, Celex 31999L0027), kommissionens sjunde direktiv 76/372/EEG av den 1 mars 1976 om gemenskapsmetoder för analys vid den officiella foderkontrollen (EGT L 102, 15.4.1976, s. 8, svensk specialutgåva, område 3, volym 7, s. 48, Celex 31976L0372), senast ändrat genom kommissionens direktiv 94/14/EG (EGT L 94, 13.4.1994, s. 30, Celex 31994L0014, den svenska versionen finns inte tillgänglig), rådets direktiv 79/373/EEG av den 2 april 1979 om saluföring av foderblandningar (EGT L 86, 6.4.1979, s. 30, svensk specialutgåva, område 3, volym 10, s. 205, Celex 31979L0373), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 807/2003 (EGT L 122, 16.5.2003, s. 36, Celex 32003R0807), kommissionens direktiv 80/511/EEG av den 2 maj 1980 om tillstånd i vissa fall för saluföring av foderblandningar i oförseglade förpackningar eller behållare (EGT L 126, 21.5.1980, s. 14, svensk specialutgåva, område 3, volym 12, s. 35, Celex 31980L0511), senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/67/EG (EGT L 261, 24.9.1998, s. 10, Celex 31998L0067), rådets direktiv 82/471/EEG av den 30 juni 1982 om vissa produkter som används i djurfoder (EGT L 213, 21.7.1982, s. 8, svensk specialutgåva, område 3, volym 15, s. 98, Celex 31982L0471), senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/116/EG (EUT L 379, 24.12.2004, s. 81, Celex 32004L0116), kommissionens direktiv 82/475/EEG av den 23 juni 1982 om fastställande av gruppbeteckningar för råvaror som får användas vid märkning av foderbland-

ningar till sällskapsdjur (EGT L 213, 21.7.1982, s. 27, svensk specialutgåva, område 3, volym 15, s. 105, Celex 31982L0475), senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/67/EG (EGT L 261, 24.9.1998, s. 10, Celex 31998L0067), rådets direktiv 87/153/EEG av den 16 februari 1987 om fastställande av riktlinjer för bedömningen av tillsatser i djurfoder (EGT L 64, 7.3.1987, s. 19, svensk specialutgåva, område 3, volym 22, s. 226, Celex 31987L0153), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 (EGT L 268, 18.10.2003, s. 29, Celex 32003R1831), rådets direktiv 90/167/EEG av den 26 mars 1990 om fastställande av villkor för framställning, utsläppande på marknaden och användning av foderläkemedel inom gemenskapen (EGT L 92, 7.4.1990, s. 42, svensk specialutgåva, område 3, volym 32, s. 122, Celex 31990L0167), kommissionens elfte direktiv 93/70/EEG av den 28 juli 1993 om gemenskapsmetoder för analys vid den officiella foderkontrollen (EGT L 234, 17.9.1993, s. 17, svensk specialutgåva, område 3, volym 52, s. 132, Celex 31993L0070), rådets direktiv 93/74/EEG av den 13 september 1993 om foder för särskilda näringsbehov (EGT L 237, 22.9.1993, s. 23, svensk specialutgåva, område 3, volym 52, s. 145, Celex 31993L0074), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1, Celex 32003R0806), kommissionens tolfte direktiv 93/117/EEG av den 17 december 1993 om fastställande av gemenskapsmetoder för analys vid den officiella foderkontrollen (EGT L 329, 30.12.1993, s. 54, svensk specialutgåva, område 3, volym 54, s. 186, Celex 31993L0117), kommissionens direktiv 94/39/EG av den 25 juli 1994 om upprättande av en förteckning över användningsområden för djurfoder för särskilda näringsbehov (EGT L 207, 10.8.1994, s. 20, svensk specialutgåva, område 3, volym 60, s. 132, Celex 31994L0039), senast ändrat genom kommissionens direktiv 2002/1/EG (EGT L 5, 9.1.2002, s. 8, Celex 32002L0001), kommissionens direktiv 95/10/EG av den 7 april 1995 om fastställande av metoden för beräkning av energivärdet i hund- eller kattfoder för särskilda näringsbehov (EGT L 91, 22.4.1995, s. 39, Celex 31995L0010), senast ändrat genom kommissionens direktiv 1999/78/EG (EGT L 209, 7.8.1999, s. 22, Celex 31999L0078), rådets direktiv 95/53/EG av den 25 oktober 1995 om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet (EGT L 265, 8.11.1995, s. 17, Celex 31995L0053), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1, Celex 32004R0882), rådets direktiv 96/25/EG av den 29 april 1996 om avyttring av foderråvaror, med ändring av direktiven 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG och 93/74/EEG, och med upphävande av direktiv 77/101/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 35, Celex 31996L0025), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1, Celex 32003R0806), rådets direktiv 1999/29/EG av den 22 april 1999 om främmande ämnen och produkter i djurfoder (EGT L 115, 4.5.1999, s. 32, Celex 31999L0029), senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, Celex 32003R0806), kommissionens direktiv 1999/76/EG av den 23 juli 1999 om fastställande av gemenskapsmetoder för bestämning av natriumlasalocid i foder (EGT L 207, 6.8.1999, s. 13, Celex 31999L0076), kommissionens direktiv 2000/45/EG av den 6 juli 2000 om fastställande av gemenskapsmetoder för bestämning av A-vitamin, E-vitamin och tryptofan i djurfoder (EGT L 174, 13.7.2000, s. 32, Celex 32000L0045), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG av den 7 maj 2002 om främmande ämnen och produkter i djurfoder (EGT L 140, 30.5.2002, s. 10, Celex 32002L0032), senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/13/EG (EUT L 32, 4.2.2006, s. 44, Celex 32006L0013), kommissionens direktiv 2002/70/EG av den 26 juli 2002 om fastställande av krav för bestämning av gränsvärden för dioxiner och dioxinlika PCB i foder (EGT L 209, 6.8.2002, s. 15, Celex 32002L0070), senast ändrat genom kommissionens direktiv 2005/7/EG (EUT L 27, 29.1.2005, s. 41, Celex 32005L0007) och kommissionens direktiv 2003/126/EG av den 23 december 2003 om analysmetoder för identifiering av beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder för den officiella foderkontrollen (EUT L 339, 24.12.2003, s. 78, Celex 32003L0126).

2 § Begreppen foder och utsläppande på marknaden av foder har i denna lag samma betydelse som i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet³.

Begreppet primärproduktion av foder har i lagen samma betydelse som i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 av den 12 januari 2005 om fastställande av krav för foderhygien⁴.

Begreppen animaliska biprodukter och därav framställda produkter samt utsläppande på marknaden av dessa produkter har i denna lag samma betydelse som i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel⁵.

3 § Lagen gäller i alla led från och med primärproduktionen av foder till och med utsläppande av foder på marknaden eller utfodring av djur. Lagen gäller också för befattning med animaliska biprodukter och därav framställda produkter.

4 § Lagen tillämpas inte på privat enskild produktion av foder avsett för sällskapsdjur och på utfodring av sådana djur i enskilda hem. Denna begränsning gäller dock inte i den mån lagen kompletterar bestämmelser i EG-förordningar (EG-bestämmelser).

EG-bestämmelser som kompletteras av lagen

5 § Lagen kompletterar sådana EG-bestämmelser som har samma syfte som lagen och som faller inom lagens tillämpningsområde. Regeringen skall i Svensk författningssamling ge till känna vilka grundförordningar som avses.

I fråga om EG-bestämmelser som faller inom flera lagars tillämpningsområde tillkännager regeringen på samma sätt som i första stycket vilka bestämmelser som kompletteras av denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter eller i det enskilda fallet fatta beslut som behövs som komplettering av EG-bestämmelserna.

Användning av djur som foder

6 § I de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen finns förbud mot att som foder använda djur, djurdelar eller varor som framställs av djur.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att djur eller delar av djur får användas som foder i enlighet med undantagsbestämmelserna i artikel 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002.

³ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1 (Celex 32002R0178).

⁴ EUT L 35, 8.2.2005, s. 1 (Celex 32005R0183).

⁵ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1 (Celex 32002R1774).

Vilda djur som foder

7 § Vilda djur som inte omfattas av de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen får användas som foder endast om djuren har avlivats, slaktats upp och därefter veterinärbesiktigats.

Det som sägs i första stycket gäller också delar av sådana djur och fodermjöl eller andra varor som framställts av djuren eller delar av djuren.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från kraven i första och andra styckena.

Förbud mot att släppa ut foder på marknaden

8 § Utöver vad som följer av de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen är det förbjudet att använda eller på marknaden släppa ut foder

1. om det kan antas att fodret har en skadlig inverkan på miljön,
2. om det har en sådan beskaffenhet som inte är tillåten enligt 7 § första eller andra stycket,
3. för vilket upplysningsskyldighet enligt föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av 9 § inte fullgjorts,
4. som inte uppfyller de krav eller villkor om fodersäkerhet som föreskrivits eller beslutats med stöd av 9 §.

Föreskrifter och beslut om foder samt om laboratorier för foderanalyser

9 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter eller i enskilda fall besluta om villkor för eller förbud mot införsel, utförsel, tillverkning, utsläppande på marknaden, användning och bortskaffande av samt annan befattning med foder eller ett visst parti av foder.

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter eller i enskilda fall besluta om villkor för laboratorier för foderanalyser och metoder för sådana analyser.

Föreskrifter och beslut om animaliska biprodukter

11 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter eller i det enskilda fallet besluta om villkor för eller förbud mot införsel, utförsel, tillverkning, utsläppande på marknaden, omhändertagande, bearbetning och bortskaffande av samt annan befattning med animaliska biprodukter och därav framställda produkter.

Kontrollmyndigheternas offentliga kontroll

12 § Offentlig kontroll av efterlevnaden av denna lag, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen samt de beslut som har meddelats med stöd av EG-bestämmelserna utövas av Statens jordbruksverk, andra statliga myndigheter och kommunerna i enlighet med vad regeringen bestämmer.

En kommuns uppgift skall fullgöras av den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet.

Regeringen får meddela föreskrifter om att kontrolluppgifter får överlämnas från en statlig myndighet till en annan statlig myndighet.

Kontrollmyndigheternas övriga åligganden

13 § Jordbruksverket samordnar övriga kontrollmyndigheters verksamhet och lämnar råd och hjälp i denna verksamhet, om inte regeringen föreskriver något annat.

Den myndighet som utövar offentlig kontroll skall genom rådgivning, information och på annat sätt underlätta för den enskilde att fullgöra sina skyldigheter enligt lagen, de föreskrifter och beslut som har meddelats med stöd av lagen, de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen och de beslut som har meddelats med stöd av EG-bestämmelserna.

14 § Den myndighet som utövar offentlig kontroll skall verka för att överträdelse av lagen, av de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen eller av de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen, beivras.

Kommunal samverkan i den offentliga kontrollen

15 § En kommun får träffa avtal med en annan kommun om att kontrolluppgifter som kommuner har enligt denna lag skall skötas helt eller delvis av den andra kommunen. Kommunen får dock inte överlåta befogenheten att meddela beslut i ett ärende.

En kommun får också efter överenskommelse med en annan kommun uppdra åt anställda i den kommunen att besluta på kommunens vägnar i ett visst ärende eller en grupp av ärenden, dock inte i de fall som avses i 6 kap. 34 § kommunallagen (1991:900). Föreskrifterna i 6 kap. 24–27 och 35 §§ kommunallagen om jäv och anmälan av beslut till nämnd skall tillämpas på den som fattar sådana beslut.

Överflyttning av offentlig kontroll

16 § Jordbruksverket eller en annan statlig kontrollmyndighet som regeringen bestämt enligt denna lag får, i samråd med en kommun, besluta att den offentliga kontroll över en viss verksamhet som kommunen annars har skall flyttas över till verket eller myndigheten. Ett sådant beslut får fattas, om verksamheten har stor omfattning, är särskilt komplicerad eller om det finns andra särskilda skäl.

Jordbruksverket eller myndigheten får besluta att kontrollen skall lämnas tillbaka till kommunen, om verket eller myndigheten och kommunen är överens om det.

17 § Jordbruksverket eller en annan statlig kontrollmyndighet som regeringen bestämt enligt denna lag får, i samråd med en kommun, besluta att den offentliga kontroll av en viss anläggning som Jordbruksverket eller myndigheten annars har skall flyttas från verket eller myndigheten till en kommun.

18 § Om en kommun grovt eller under längre tid har åsidosatt sin kontrollskyldighet när det gäller viss verksamhet, får regeringen, på ansökan av Jordbruksverket eller en annan statlig kontrollmyndighet som regeringen bestämt enligt denna lag, besluta att ansvaret för kontrollen av den verksamheten skall flyttas över till Jordbruksverket eller myndigheten.

Regeringen får besluta att kontrollen skall lämnas tillbaka till kommunen.

Förelägganden riktade till kommuner

19 § Om en kommun inte fullgör de skyldigheter som följer av dess kontrolluppdrag, får Jordbruksverket eller en annan statlig kontrollmyndighet som regeringen bestämt enligt denna lag förelägga kommunen att avhjälpa bristen. Ett sådant föreläggande skall innehålla uppgifter om de åtgärder som Jordbruksverket eller myndigheten anser nödvändiga för att bristen skall kunna avhjälpas.

Föreskrifter om kontroll

20 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur offentlig kontroll skall bedrivas,
2. skyldighet för en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan som anlitas i den offentliga kontrollen att lämna information till en sådan samordnande kontrollmyndighet som avses i 13 § första stycket,
3. skyldighet för en foderföretagare eller för en annan företagare som befattar sig med animaliska biprodukter att utöva en efter verksamhetens art lämpad egenkontroll av verksamheten.

Rätt till upplysningar och tillträde

21 § En kontrollmyndighet och ett kontrollorgan som anlitas i den offentliga kontrollen har rätt att i den utsträckning det behövs för kontrollen

1. på begäran få upplysningar och ta del av handlingar, samt
2. få tillträde till områden, lokaler och andra utrymmen som har anknytning till verksamheten och där göra undersökningar och ta prover.

Bestämmelserna i första stycket gäller också för EG:s institutioner och för inspektörer och experter som utsetts av institutionerna.

Skyldighet att tillhandahålla hjälp

22 § Den som är föremål för offentlig kontroll skall tillhandahålla den hjälp som behövs för att kontrollen skall kunna genomföras.

Förelägganden och förbud

23 § Utöver vad som följer av de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen eller vad som särskilt anges i 19 § får en kontrollmyndighet meddela de förelägganden och förbud som behövs för att lagen, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de EG-bestämmelser som kom-

pletteras av lagen och de beslut som har meddelats med stöd av EG-bestämmelserna skall följas.

Vite

24 § Förelägganden och förbud enligt 23 § eller enligt de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen får förenas med vite.

Särskilda ingripanden

25 § Utöver vad som följer av de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen får en kontrollmyndighet ta hand om en vara som

1. har släppts ut på marknaden, uppenbart är avsedd att släppas ut på marknaden eller användas i strid med 7 och 8 §§, de föreskrifter som meddelats med stöd av 9 eller 11 § eller de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen, samt

2. avses med ett föreläggande eller ett förbud enligt 23 §, om föreläggandet eller förbudet inte följs.

Om en vara har tagits om hand, får ägaren under överinseende av kontrollmyndigheten göra varan duglig till utfodring eller till annat avsett ändamål eller använda den för något annat tillåtet ändamål. Annars skall kontrollmyndigheten låta förstöra varan på ägarens bekostnad.

Rättelse

26 § Om någon inte fullgör sina skyldigheter enligt lagen, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av EG-bestämmelserna, får kontrollmyndigheten besluta om rättelse på hans eller hennes bekostnad.

Hjälp av polismyndighet

27 § Polismyndigheten skall lämna den hjälp som behövs för utövande av offentlig kontroll eller verkställighet av beslut enligt denna lag, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av EG-bestämmelserna.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att polisens särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

Avgifter

28 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet att betala avgift

1. för offentlig kontroll enligt denna lag, de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen, och

2. i ärenden enligt denna lag, de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen.

Bemyndigandet enligt första stycket innefattar rätt att meddela föreskrifter om skyldighet för kommunerna att ta ut sådan avgift.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om beräkningen av avgifter som tas ut av statliga myndigheter och av kontrollorgan.

Straffbestämmelser

29 § Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. bryter mot en föreskrift eller ett beslut som meddelats med stöd av 5 § tredje stycket, 9 eller 11 §,

2. bryter mot 8 §, eller

3. inte fullgör sina skyldigheter enligt 21 § första stycket 1.

Till böter döms även den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot skyldigheter, villkor eller förbud som finns i de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen. Detta gäller dock inte, om överträdelsen avser bestämmelser om myndighetsutövning.

30 § Om en gärning som avses i 29 § är att anse som ringa, döms inte till ansvar.

Till ansvar enligt 29 § döms inte, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken eller i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Om ett vitesföreläggande eller vitesförbud har överträtts, döms inte till ansvar enligt denna lag för en gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

Överklagande m.m.

31 § Beslut av en kommunal nämnd enligt denna lag, enligt de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller enligt de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen får överklagas hos länsstyrelsen.

32 § Beslut av Jordbruksverket eller av en annan statlig förvaltningsmyndighet enligt denna lag, enligt de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller enligt de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

33 § En myndighet får bestämma att dess beslut skall gälla omedelbart även om det överklagas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006. Genom lagen upphävs lagen (1985:295) om foder.

2. Förbud, förelägganden och andra beslut om skyldigheter för enskilda som har meddelats med stöd av äldre föreskrifter skall anses beslutade enligt denna lag.

3. För överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet av länsstyrelsen eller av en annan myndighet till vilken Statens jordbruksverk har överlåtit att utöva tillsyn gäller äldre föreskrifter.

4. Fram till och med den 31 december 2006 skall i stället för 28 § följande gälla. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att avgifter får tas ut för offentlig kontroll och i ärenden enligt lagen, de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen. Regeringen får överlåta åt kommunen att meddela föreskrifter om sådana avgifter. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om beräkningen av avgifter som tas ut av statliga myndigheter och av kontrollorgan.

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

ANN-CHRISTIN NYKVIST
(Jordbruksdepartementet)

